

Produktivitetskravet er størst for administrative funktioner, hvor den tekniske udvikling muliggør betydelige produktivetsforbedringer.

Produktivitetskravene indarbejdes i ministeriernes budgetter ved hjælp af *rammereduktioner i tredje budgetoverslagsår (BO 3)*. Denne "hjemtagning" er udtryk for, at givne aktiviteter på et ministerområde skal søges udført med færre ressourcer gennem produktivetsforbedringer.

Det sikres, at ressourcebesparelserne ved produktivetsforbedringer trækkes ud og dermed står til rådighed for den overordnede, tværgående prioritering.

Ved alene at reducere de samlede rammer (og ikke de enkelte institutionsbudgetter) er der fortsat mulighed for at foretage omprioriteringer inden for de enkelte ministerområder, ligesom der tages højde for, at udviklingen i de enkelte institutioner kan foregå "springvis".

Ved at foretage reduktioner i BO 3 - dvs. fire år frem i tiden - har ministeriernes og institutionernes ledelse tid til at gennemføre de mere gennemgribende ændringer, der er nødvendige for år efter år at kunne udvise produktivetsforbedringer.

Opnås der større produktivetsgevinster end indregnet ved rammefastsættelsen, tilfalder denne ministerområdet selv.

Effektivisering og omprioritering

Det er en forudsætning for budgetteringen, at aktiviteter skal gennemføres med de lavest mulige omkostninger, uden at hensynet til opgavernes forsvarlige løsning tilsidesættes.

Den statslige økonomistyring er i disse år præget af en udvikling, der sigter mod en større grad af resultatorientering. Fokuseringen på resultater skal både sikre en effektiv udnyttelse af de økonomiske ressourcer og skabe muligheder for løbende omprioriteringer af den statslige opgavevaretagelse.

Bedre resultater opnås gennem en øget decentralisering, hvor f.eks. forhåndsgodkendelser og detaljerede forskrifter erstattes af større frihedsgrader for de enkelte ministerier og styrelser til selv at planlægge arbejdet. Hermed skabes større ansvarlighed og klare incitamenter til en omkostningsbevidst og resultatorienteret økonomisk tilrettelæggelse af aktiviteterne.

Samtidig med at ministerier og styrelser får flere frihedsgrader, bliver det vigtigere, at Folketinget og andre myndigheder får pålidelige og relevante informationer om, hvilke resultater der opnås.

Fra og med finanslovsforslaget for 1994 opstiller de fleste styrelser virksomhedsoversigter. Disse oversigter skal ses som en videreudvikling af de aktivitetsskemaer, som blev indført på finansloven i slutningen af 1980'erne. Virksomheds-